

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر انسان شناسی صدرایی بر انسان شناسی شیخیه

محل انتشار:

فصلنامه آینه معرفت، دوره 23، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مهدی افچنگی - استادیار گروه الهیات و معارف اسلامی، دانشکده علوم انسانی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران

یاسر سالاری - استادیار گروه الهیات و معارف اسلامی، دانشکده علوم انسانی، واحد کرمان، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

انسان شناسی در کنار جهان شناسی و خدا شناسی سه رکن اساسی در اندیشه هر مکتب فلسفی یا کلامی و عقیدتی است. هویت و ماهیت انسان، حقیقت جسم و نفس او، ارتباط و تعامل نفس و بدن، حکایت آنها پس از مرگ در عالم برزخ و سپس قیامت و در نهایت چگونگی حشر و نشر ابدان و ارواح؛ اهم این مسائل هستند. رنگ و لعاب انسان شناسی مکتب شیخیه کاملاً صدرایی است، البته از گذر تبیین های شیخ احمد احسایی که بیشترین مراجعه و شرح را به آثار ملاصدرا داشته است. هر چند احسایی حرکت جوهری نفس را می پذیرد و به معاد جسمانی مانند صدرا تصریح می کند، اما به جهت تفاوتی که با او در تبیین جسم و جسد انسان و نیز ماهیت عالم مثال و برزخ، قول به عالم هورقلیا، و نهایت قیامت و حشر و نشر دارد؛ تصویری متفاوت از آنچه در حکمت متعالیه آمده ارائه می کند.

کلمات کلیدی:

شیخیه، جسم، جسد، نفس، ملکوت، برزخ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1697328>

